

சிவமயம்.

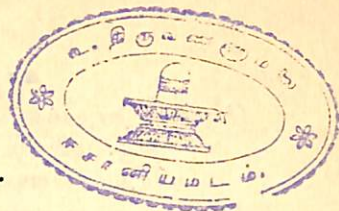
வில்வாரணி

வீர. சு. பரமானந்தையா

அவர்கள் இயற்றிய

நட்சத்திரக்குன்ற

ஸ்ரீ சிவசுப்ரமணிய மாலை.

முருகன் துணை.

சென்னை நியாய சந்திர வேதாந்த பாஸ்கர
மகா மண்டலேஸ்வர ஸ்ரீ வீர சுப்பைய ஞான தேசிக
சுவாமிகளின் பாதசேகரரில் ஒருவராகிய
வில்வாரணி நட்சத்திரக்குன்ற

வீர. சு. பரமானந்தையா அவர்கள்
இயற்றிய

ஸ்ரீ சிவசுப்ரமணிய மாலை.

இஃது

திருப்பதி S. V. O. கல்லூரித் துணைத்தமிழ்ப்

பேராசிரியர் வில்வாரணி வித்துவான்

செ. வேங்கடராமச் செட்டியார் அவர்கள்

எழுதிய குறிப்புகளையுடன்

வில்வாரணி ஸ்ரீ சிவசுப்ரமண்யசுவாமி தேவஸ்தான

தர்மகர்த்தா தேவாங்குல பெரியதனம்

த. துரைசாமி செட்டியார் அவர்களின்

பொருளுதவியால் வெளியிடப்பட்டது.

சாற்றுக் கவிகள்.

போளூர் தாலுக்கா சோழபுரம் தமிழ்ப் போதகாசிரியர்
திரு. மல்லிகார்ச்சுனம் பிள்ளை அவர்கள்
பிரதம மாணவர் வில்வாரணி தமிழாசிரியர்

திரு. கூ. அருணாசல செட்டியார் இயற்றியது

நீர்பெருகு வயல்வளமோங் கிடுவில்வா ரணிகுணக்கி
னேரில்லாத
பேர்பெருகு முடுமலைநம் முருகனருள் உலகமெலாம்
பெறுவான்வேண்டி
தார்பெருகு மவன்றாளிற் றமிழ்மலை யழகமையச்
சாற்றினான்
சீர்பெருகு மவன்யாரென் றிடிச்செப்பக் கேண்மின்கள்
சென்னை தன்னில்

திருவளரு மாவீர சுப்பைய தேசிகன்பாற்
சேவை செய்து
பெருமைமிகு புருடார்த்த வகைகாட்டும் வேதாந்தப்
பெருதூல்யாவு
மருமையுடன் பயின் றுதனை யடைந்தோரைப் பயில்விக்கு
மறிவின்மிக்கோன்
பரவலுறு பரமானந் தையனுடு மலையடியிற்
பயில்வோன் மாதோ !

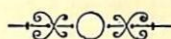
—||2||—

சோழபுரம் மல்லிகார்ச்சுனப் பிள்ளை அவர்கள் மாணவர்
வில்வாரணி தமிழரிஞர்

ஜி. குப்புசாமி ஆச்சாரியார் அவர்கள்
இயற்றியது

தண்ணிய சேயாற் றுடன்மிரு கண்டத்
தவலறு நதிகலந் தொழுகும்
புண்ணியத் துறையின் கரையுறு மெலத்தூர்
புகரறு முடுகிரி சுப்ர
மண்ணியன் பாத மதித்தமிழ் மலை
மகிழ்வுறப் புனைந்தணிந் தனனான்
கண்ணிய வன்னோன் யாவனென் னுரைப்பின்
கருதரு வில்வமா நகரில்.

மிகவுயர்ந் தோங்கு மினியதே வாங்க
வியன்குல மதனிலே யுதித்து
சகம்புகழ் தருமெம் வீரசுப் பைய
சற்குண தேசிகோத் தமன்பால்
புகரறு மரிய தருக்கவே தாந்த
புண்ணிய நூலெலா முணர்ந்து
பகர்தரு பரமா னந்தநா மத்தைப்
படைத்தமேம் பாட்டினன் மாதோ.

சோழபுரம் மல்லிகார்ச்சனப் பிள்ளை மாணவர்

வில்வாரணித் தமிழரிஞர்

நி. சி. சுப்பராயச் செட்டியார்

இயற்றியவை.

- 1 தேவலன்றன் மரபுதித்து மல்லிகார்ச் சுனக்குரவன்
திருத்தா ளெய்தி
ஒவலிலாச் சாத்திரங்க ஞ்ளம்பதிய முறையாக
உரைப்பக் கேட்டுப்
பாவலர்க ஞ்றையிடனும் பரமனருட் டலமனைத்தும்
பார்த்து வந்து
காவலெனப் பாவையர்க்குக் கழறுமனை யறம்விடுத்துக்
கடிதினேகி
- 2 சென்னையிலே திகழ்வீர சுப்பைய தேசிகன்றன்
திருத்தா ளெய்திப்
பன்னாளும் பணியாற்றிப் பரமசுக சாதனங்கள்
பரிவி னீட்டி
என்னாளு முள்ளதெது வதுவத்து வெனத்தெளிந்தே
யியல்பாய் நின்று
கன்னா நெஞ்சினராம் மாணவர்க்குங் கதிகாட்டும்
கருணை மேலோன்.

3 தன்னியல்பி னின்றலகுக் குபகாரஞ் செய்யுமிடம்
தகவி னாய்ந்து
கொன்னுலவு கோட்டகிரி யெனவிளங்கு முடுகிரியில்
குலாவி நின்ற
பன்னியர்க ளிருவருடன் பயில்சுப்ர மணியனுக்குப்
பாவின் மாலை
தொன்னலத்தால் சூட்டினனால் திகழ்பரமா னந்தகுரு
சுருணன் றுனே.

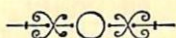

திருப்பதி S. V. O. கல்வாரித் துணைத்
தமிழ்ப் பேராசிரியர் வித்துவான்
செ. வேங்கடராமச் செட்டியார் அவர்கள்
இயற்றியது.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

உலகுறு மக்கள் உயர்வீ டடைய
இலகுறு தமிழி னிலக்கியச் சுவையும்
வேதாந் தத்தின் விழுமிய பொருளும்
நாதாந் தத்துறை நாதனா முருகன்
சேவடி படரும் செம்மைசே ரன்பும்
பாவடி தோறும் பரந்து பொருந்தச்
செப்பினன் விருத்தச் செந்தமிழ்ப் பாவில்
சுப்பிர மணிய மாலையா துலை;
வில்வா ரணியெனும் விழுமிய நகரில்
நல்வாழ் வுறும்பெரு நற்குண நல்லோன்
தேவாங் கருல திலகன் செம்மை
நாவால் வெல்லும் தாவா அறிவினன்;
மல்லிகார்ச் சுனனெனும் மாபே ராசான்
சொல்லிய தூலின் துணிபொரு ளுணர்ந்தும்
ஆரப் பெறாஅன் அருங்கலைத் தேர்ந்த
வீரசுப் பைய வடிகளை விழைந்து

ஞான குருவாம் நன்கனம் பெற்று
வானமு மதிக்கும் வடமொழி யும்பிறர்
தருக்கைத் தவிர்க்கும் தருக்கவே தாந்தமும்
சுருக்கமின் னுணர்ந்து விரிக்கக் கற்றோன் ;
கனவென வுலகைக் கண்டு கழித்து
நனவெலாமிறைவன் நற்றூள் நினைவோன் ;
பரமா னந்த னென்னும்
வரமார் நாமம் வரித்தமே லவனே.

இந்தூலாசிரியர் மாணவரு ளொருவராகிய
காப்பலூர் - வையாபுரி அய்யா அவர்கள்
இயற்றியது.

தூல்வழியை யனுசரித்துத் துயர்பவமீண் டணுகாது
நுவலுந்தீரன்
தூல்வழியை யொறுவிதிற் றிடுமாக்க ளொடுவிரவா
நோன்மையாளன்
தூல்வழியை யுடையபர மாணந்த குரவனென
நுவலும் பேரான்
தூல்வழியை யகலாது சிவசுப்ர மணியமாலே
நுவன்றானன்றே.

உ-
சிவமயம்.

வில்வாரணி

வீ ர . ப ர ம ன ன் த த ய ர

அவர்களியற்றிய

ந ட் ச த் த ர க் கு ன் ற

ஸ்ரீ சிவசுப்ரமணிய மாலை.

காப்பு.

நாண்மலையின் மீதுறையு ஞானவடி வேலன்மேன்
மாண்புடைய மாலை வளைந்திடுவாம்—பூண்டயங்கும்
பைங்கழலை யன்பாற் பரவுமடி யார்க்கருளு
மைங்கரனை யுள்ளத் தமைத்து.

நூல்.

அண்ணலா மருண கிரியுரை யரும்பா
வன்றியென் கவியுநின் றனக்காங்
கொண்டபே ரிசைகா திடையினிற் கொடியார்
குக்குடக் குரலுமேற் றிலையோ
எண்ணிலா துயருற் றெழிலிழந் திட்ட
விமையவர் எழில்பெற வந்து
மண்ணிடைத் தோன்று முடுகிரி சுப்ர
மணியனே மாசிலா தவனே.

புகரிலா மலரா நின்னடி யிணையைப்
 போக்குயிர் நமன்பயந் தோட
 நிகரிலா தென்று மருச்சினை புரிந்து
 நின்னடி யடையுமா றருளாய்
 பகரெலா ஷலகு மிமைப்பினி லொறுக்கும்
 பரமனுக் குலகரின் றவத்தான்
 மகனெனாப் பிறந்த ஷடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

2

போந்தனைந் தவர்க ணலிந்திட வெம்மை
 புரிந்திடுந் தழலினைச் சிவணக்
 காய்ந்திடுங் கயவ ரினத்தினை விடுத்துன்
 கழலினை யடுத்திட வருளா
 யாந்தரத் தறிதற் கரியனா யிருந்து
 மறுமுக மாயவ தரித்து
 மாந்தருக் கருளு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

3

அழிந்திடத் தக்க தாமென வறிந்து
 மரிவையர் போகதா பத்தாற்
 புழுங்கிடு மெனைநின் பூங்கழ னிழலிற்
 புகவிடுத் தளிக்குநா ளுளதோ
 முழங்கிடு மறையோன் பிரணவப் பொருளோ
 மொழிந்தில னாதலின் சிறையை
 வழங்கிடுங் கோட்ட கிரியுறை சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

4

உரமிகுந் தொளிநு நின்சடாட் சரத்தை
 யொழிவா செபித்துநின் வடிவைத்
 திரமுற நினைத்துன் றலத்தினை யன்பாற்
 றினம்வலம் புரியுமா றருளாய்
 பரமனுக் குபதே சித்தொரு நிகரும்
 பகர்ந்திடற் கின்றியோர் முதலாய்
 வரமிகுந் கோட்ட கிரியுறை சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

5

9

கள்ளமார் மனத்தைத் துணையதாக் கொண்டு
கதிபுக விரும்புத லந்தோ
வெள்ளமா ராற்றை யம்மியின் துணையான்
மேவிடுங் கரைவிருப் பொக்கு
மெள்ளுநோ யகற்றி மறுமையின் பத்தை
யிம்மையின் பொடுமருள் செய்து
வள்ளலா யொளிநு முடுகிரி சுப்ர
மணியனே மாசிலா தவனே.

6

சுந்தர மாருந் திருப்புக ழிறைக்குச்
சொந்தமா யருளிய வருளிற்
சிந்திடும் மதிலோர் சிறிதெனக் கருளல்
தேவநின் றனக்கரு மைத்தோ
சந்திர னூருங் கோபுர மீது
தாவிகற் பகத்தினை யடைய
மந்திக ளிவரும் முடுகிரி சுப்ர
மணியனே மாசிலா தவனே.

7

கருவுறைந் தாலைக் கரும்பதா யுதிக்குங்
கருதருந் துயரமு மூப்பின்
பருவரலோடு மரித்திடும் துயரும்
பதைப்பொடு நினைத்தயர் கின்றேன்
திருவுறை தருவில் வாரணி நட்சத்
திரகிரி யென்னவே பகரு
மருவெலத் தூரி னெல்லேசேர் சுப்ர
மணியனே மாசிலா தவனே.

8

கடலைமைக் கூடாத் தொட்டெழு திடுகோல்
கற்பகச் சினையதாக் கலைத்தாய்
படியையே டாக்கொண் டெழுதினு மெழுதப்
படுவதோ வளவின் புகழே
குடமுனி யினுக்குத் தண்டமிழ் மொழியைக்
குலவய மெங்கணுங் குலவ
வடுவற வருளு முடுகிரி சுப்ர
மணியனே மாசிலா தவனே.

9

சிந்திடு முலக ஷராகளை விடுத்துன்
 சிரவணஞ் செய்யுமா றுதவி
 யிந்திய வழியே சுழன்மனத் திணைநின்
 னிணையடி நிழல்புக விடுப்பாய்
 சந்தய மிலாது சாத்திர முணரச்
 சரண்புகு மடியவர் புந்தி
 மந்தம தகற்று முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

10

கடுவெனப் பவ்வீ யெனவிட யங்கள்
 கண்டுகாண் பரியதன் னிலையைப்
 படுதுய ரின்றிப் பார்ப்பவ ரென்னப்
 பார்ப்பதெக் காலெனக் குறுமோ
 கெடுத்தே நெடுநாட் செயுமகங் கார
 கிரந்தியை யவழ்த்திடு பெரியோர்
 வடிவம தாரு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

11

முகையவிழ் மலர்மா லையையணி பதத்து
 மொழிமலர் களைக்கொடு தொடுத்த
 தகவுடைத் தமிழ்ப்பா மாலையை வனைந்து
 தமிழனேற் கருளுநா ளுளதோ
 மிகையுடை யேரி நீர்ப்பெருக் கதனை
 வேணள வேற்றுநெற் பயிர்செய்
 வகையுடை யெலத்தா ருடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

12

அறைதரு மமர ரிருடிக ளினமு
 மகிலமுஞ் சிரத்தையாய் வகிக்கு
 மிறைமொழி மறையை யிகழ்ந்திடு பதக
 ரினம்விடுத் தகலுமா றருளாய்
 குறைவறு மாசந் தர்ப்பனை யனமுங்
 கூடைவண் டியிற்கொண ரனமும்
 வறியவர்க் களிக்கு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

13

ஊழ்வழி யமையு மெனவுப தேச
 மூலகினர்க் கோதுவே னன்றி
 பாழ்மன வாசை யாலலை கின்ற
 பதைப்பினை விடுத்தில னந்தோ
 தாழ்வறு தான தருமமாற் றுவர்க்குத்
 தகுமனை மக்களா தியசேர்
 வாழ்வனை யருளு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

14

சொடிந்திட வின்றிச் சோர்ந்திடு மாறு
 துயர்ப்பிணி யெனுமலை யலைக்குங்
 கடந்திடற் கரிய பவக்கடல் கடக்கக்
 கழற்புணை யினையெனக் கருளா
 யுடைந்திட வெவர்க்குந் துயரளித் திடுகொக்
 குருவிரு கூறதே யாக
 மடிந்திட வேலோச் சுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

15

பயிலினத் தளவே யறிவெனக் கேட்டும்
 பதகறை யகன்றிடா வென்னைத்
 தயினிய நோக்காக் கூற்றுவ நெங்ஙன்
 தாக்குவ னேவதை யறியேன்
 குயிலினங் கூவக் கிளியினங் குமுறக்
 குதூகலத் தோடுபன் னிறத்த
 மயிலின நடிக்கு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

16

கருதரு நினது மகத்துவ மெல்லாங்
 கணித்துரைப் பாரிலை யெனினு
 மிருதயந் தெளியும் படியொரு சிறிதா
 யினுமுரைத் திடரினைக் கின்றேன்
 கருவுறைந் துதித்துங் காலதா தரிநாற்
 கலங்கிட மீண்டுமீண் டிறந்தும்
 வருதுய ரொழிக்கு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

17

பாருள பத்தர்க் கருளுநின் பதத்தைப்
 பரிந்திடு மெனக்கரு ளிலையே
 லோரிய வில்லா வோரனென் றுன்னை
 யோதுவ ருலகின ரன்றோ
 காரினந் தவழுஞ் சோலைக னிறைந்து
 களித்திடுங் காட்சியைத் தருவில்
 வாரணி யமரு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

18

இகழ்ந்திட வெவரு மெதனினு நிலையா
 திருந்திடு மறிவிலேன் றன்னை
 யகழ்ந்தெறி மமதை யகந்தைய னாக்கி
 யடியரோ டொருவனுக் கிடுவாய்
 புகழ்ந்துணு மனமே பிரார்த்தனை யாகப்
 போற்றியே வறியவர்க் கெல்லா
 மகிழ்ந்துண வளிக்கு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

19

உதித்திடா திருக்கு முளவெனக் குணர்த்தி
 லுதவிமே வில்லதா முடலைச்
 சிதைத்திட வருங்கூற் றினுக்கொரு விருந்தாச்
 செலுத்துவன் சிறுகை யோடே
 பதைத்திடு மிலக்கர் சிறையினை மீட்டும்
 படிகிர வுஞ்சன மலையை
 வதைக்கவேல் விடுத்த வுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

20

ஏகமா மனைமக் களிநொடு நிதியு
 மிந்திர பதவியும் வேண்டேன்
 தேகநா னென்ன வழல்தலை விடுத்துத்
 தேகிநா னெனுந்திட மருளா
 யாகமா ரிமையா விழிக்கவ மிலமண்
 ணடிபுறுந் தவமில் மென்று
 மாகநாட் டவரேத் துடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

21

கூந்தலார் கொடிய ரார்ப்புறத் தூதாக்
 கூற்றுவ னேவவந் தவரென்
 ரோர்ந்திடா தவர்பின் ரொடர்ந்திடு மென்னை
 யொண்டவ ரென்னென விகழார்
 சார்ந்திடு காவின் தருக்களிற் கவிகள்
 தகுந்தநா வலம்பழ முதல
 மாந்தியே மகிழு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

22

விடலறும் பேயை மந்திர வாதி
 விலக்கிமேல் வராவகைச் செயல்போல்
 கடுமனப் பேயை யெழாவண மோட்டக்
 கடவுணீ யன்றிலே றுளரோ
 விடுமனங் கண்டிண் டியகவி யினங்க
 ளிழிந்தவ ரெனவகா ரணமாய்
 மடிபிடி செய்யு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

23

சிந்தனை செய்வோர் பவமருந் தானின்
 திருவடி யின்மன நிறுத்தி
 விர்தமண் ணுலகோ டெழுகடல் கடந்தே
 யேகுதெவ் விதத்தினு லுய்வேன்
 கந்தரு வரினோ டியக்கரெண் டிக்குக்
 காவல ருரகர்க ளுவந்து
 வந்தனை செய்யு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

24

வீக்குறு பந்தத் தனையினைப் போக்கும்
 வீரமில் லேனின தருள்சேர்
 பாக்கிய மிலியாப் பாதவித் திடுதல்
 பரமகா ருணியநிற் கழகோ
 வாக்கிய வாச மனத்தினுற் கடலை
 யகடுறப் பெயுமகத் தியற்கு
 வாக்கிய மருளு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

25

இந்திய மாதி தத்துவ மோடு
 மிருளுமஞ் ஞானமு மொழியக்
 கந்துற வழைத்தென் சிரத்தினின் பதத்தைக்
 கரத்தொடு மமைத்தருள் புரியாய்
 சந்தய மின்றிப் பிரார்த்தனை செய்து
 சன்னிதிக் குவப்பொடும் தொடர்ந்து
 வந்தவர் நோய்போக் குடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

26

அவயவ சகித மூலகெனச் சில்லோ
 நறிந்துமாற் றடலுடைக் கருத்தா
 விவணிதற் கொருவ ரின்றென வறிந்து
 மெலாம்வல நினைமறந் தனரே
 அவமறு மூமை மகவதாய்த் தோன்றி
 யருந்தமி ழினிமைகண் ணீரால்
 மருனியாய்க் காட்டும் குடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

27

சீரிய பெரியோர் செந்நெறி யீனையுஞ்
 சிறந்த தூற் பொருளரு மையையுங்
 காரென வழங்கு முதாரிக டொழுநின்
 கழலையுங் கனவினு மறவேன்
 ஞான தண்ட மாயிரத் தெட்டுந்
 துலங்குநின் விசுவரு பத்தே
 வாரமொ டுணர்த்து முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

28

விருப்பொடு வெறுப்பா மனத்துறு பள்ள
 மேடுக ணிரவிநன் றுக்கிச்
 சிரத்தையென் கின்ற விதையினை விதைக்குந்
 திறமெனக் களித்தருள் புரியாய்
 பொருப்புறு மிணைகுஞ் சரங்களே யென்னப்
 பொற்புடை வள்ளிதெய் வாளை
 மருப்புகள் பாபு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

29

சாந்தியே விசாரஞ் செறிந்தசந் தோடஞ்
 சாதுசங் கத்தொடு நான்கில்
 நீந்தவே பவத்தை யொன்றினை யேனு
 நேயமாக் குறவெனக் கருளாய்
 பாந்தளே யணியா வதளுடை யாக்கொள்
 பரனுவந் திடவுதித் திதத்தை
 மாந்தரார் கருளு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

30

புடத்திடுங் கனக மாற்றினை யுயர்த்தும்
 பூந்தழ லெனப்பொலாக் குணங்கள்
 விடுத்திடச் செய்தே யுயர்ந்தநற் குணங்கள்
 விரிப்பவ ருறவெனக் கருளா
 யடுத்துது ஈனையி லன்பொடு மூழ்கி
 யடைந்துணைத் தொழுவெலாத் துயரும்
 மடித்தொழிக் கின்ற வுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

31

சிறைத்திடு சமுசா ரத்தினை வெறுத்துச்
 சிறந்தமார்க் கண்டனுக் கெமனை
 யுதைத்திடு மானீந் திடுநினை யடைந்து
 மொறுத்திடக் கூற்றுவன் வருமோ
 பதைத்திடு பூதப் படையொடுஞ் சென்று
 பரவையைக் கடந்தெதிர் சூரை
 வதைத்தருள் செய்த வுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

32

காரண மின்றிக் கலங்குபா லகரின்
 கலங்குமில் ஷுணர்விலா தவனை
 யாரண வழியை யனுசரித் தியக்கு
 மம்மையோ டப்பனீ யலையோ
 சூனைப் பிளப்ப மயூராகுக் குடமாய்த்
 தோற்றலு மயிலினை யிவ்ந்நது
 வாரணங் கொடியாக் குடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

33

இளைத்திட வெணைவிட் டகன் றிடா தென்று
 மெதிர்ந்துவே தனைகளைச் செயல்யான்
 வீளைத்திட வோங்கு வாசனை யெனினும்
 வெலமுடிந் திலதெனக் கருளாய்
 களைத்திடக் காலில் வண்டியிற் காரில்
 கடலென வந்தவ ரெங்கும்
 வளைத்திட விடையோங் குடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

34

அளவறு கிதிமேன் மாடிகள் பலவு
 மணிமனை மக்களு மிருந்துங்
 களவறு மனத்து மாதவ ரடைநின்
 கழலடைந் திடாவிடி னென்ன
 முளநிறைந் திருக்கும் பாதக மனைத்து
 மொழிந்திட வன்பினர் மூழ்கும்
 வளமிகுஞ் சனைசே ருடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

35

பிரியமா யடியாக் கேவலாற் றலினும்
 பிறங்குசாத் திறவுணர்ச் சியினு
 முரியபூக் கொடுநிற் பரவுபூ சையினு
 மொழிதரும் பொழுதெனக் கருளாய்
 விரவுவீட் டெழிலால் வியனிலத் தழகால்
 வியந்திடப் படுமெலத் தூரின்
 மருவுசேய் நதிசே ருடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

36

எஞ்சுறு மழுக்கை யழுக்கினு லிரும்பை
 யிரும்பினு லொழித்திடுந் திறம்போ
 னெஞ்சினை யடக்க னெஞ்சினு லெனினு
 நின்றினை யாலல தாமோ
 வஞ்சுறு பறவைக் குழுப்புனம் விடுத்தே
 யரியதோ ரணமெனப் பறப்ப
 வஞ்சியர் கடியு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

37

மயல்செயு மனைபு மக்களு நிதியு
 மருவுவ டெனுநசை விடுத்தே
 வியல்குரு லிங்க சங்கம பத்தி
 யியைந்திடு மாறெனக் கருளாய்
 பயில்தரு மண்ட மனைத்துமே யாய
 படிவுடைப் புரணனா யிருந்து
 மயில்பரித் திடமே லுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

38

உலகெலா மசுத்தென் றுளத்தமைத் திலனா
 புலகினர்க் குணர்த்திடு மடியே
 னலகிலா வதீத வத்துவா யொளிநு
 மரியநின் னிலையுணர் குவனோ
 சிலுகிலா தனைத்தி னசைவிடுத் தடைந்த
 சீரியோர் பவத்துறா தருளம்
 வலமுடை கோட்ட கிரியுறை சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

39

அடுத்ததி விடய முண்டொரு நிகரு
 மறவிறு மாந்திடு மனமாம்
 விடுத்திடு மதத்த கரியினை யடக்க
 வியன்மதி யங்குச மருளா
 புடைத்திடு பவர்க டிகைத்திடத் தேங்கா
 புடைமுடி களைக்கவர்ந் தேவாய்
 மடுத்திடுங் கவிசே ருடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

40

இராகமே யனர்த்த வேதுவென் றதனை
 யெழுந்திடா வணமொழித் துயர்ந்த
 விராகமே புருடார்த் தந்தரு வழியா
 விரும்பிடு முளத்தனாக் கிடுவாய்
 பராகமே புதிர்க்குங் கொன்றையை யணியும்
 பரனடி நேடுமா டென்ன
 வராகமே புழுநல் லுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

41

அகத்திலே யுள்ள சமுசய மொழிக்கு
 மரியநூற் பொருள்களை யறிந்தும்
 மிகுத்தலே பெறுமை யத்தனெவ் விதத்தால்
 வீடுறப் பெறுவனோ வறியேன்
 செகத்ததாய் செகத்தல் லதுவுமா யிசைந்த
 சிற்சட மிரண்டுமா யணுவாய்
 மகத்துமா யொளிரு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

42

அயன்முத லாய வமரநு மறியா
 வத்வய நிலையென் றனக்கு
 வியன்குரு வாயுற் றுரைத்திடும் பேறு
 வேலவென் றுறுவதோ வறியே
 னியைந்திட நினது கழனினைந் திடுவோ
 ரிந்தியப் பகையினை யகற்றி
 வயந்தனை யருளு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

43

பொருந்தினை யெனது நெஞ்சினு ளெனினும்
 புதையலஞ் சனமிலா னிவாந்தந்
 தெரிந்தில னதுபோற் றெளிந்தில னுன்னைத்
 தெளியுமஞ் சனமெனக் கிடுவாய்
 யருந்தவத் தினரா யனைத்தையும் வெறுத்தே
 யன்னிய களைகணென் றின்றி
 வருந்துநர்க் கருளு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

44

வேலையி னலைநே ரின்பதுன் பத்தே
 விருப்பொடு வெறுப்பில னாகிக்
 காலையி லெழுந்து துயிலள வுனையே
 கருதிவீ டடையுமா றருளாய்
 சோலையி லுள்ள மல்லிகை முல்லை
 தாயசண் பகத்தொடு கடப்ப
 மாலையை யணியு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

45

19

கடைமுடி யாமை முதலறி யாமை
 களிற்பய னில்லதா முடலி
 னிடைவரு மெவனப் பருவமுந் தீதி
 லிழந்திடிற் பயனில தாமே
 தடையற வான மளவிய சாலே
 தனில்வறி யவர்க்கடை ஷடனே
 மடைபொழி சார லுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

46

திகழ்ந்திடு மெழிலான் மதிநுத லரிக்கண்
 சேயிழை யவரதி சயித்துப்
 புகழ்ந்தவ ரிகழ ருணந்திரி தளிரின்
 பொன்றுடல் வெறுப்பவெற் கருளாய்
 திகழ்ந்திட வருண கிரியுரைத் திட்ட
 திருப்புக ழிசையினுக் கென்றும்
 மகிழ்ந்திடுங் கோட்ட கிரியுறை சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

47

கருவுதித் திருநாள் வீணதாக் காலங்
 கழிந்தமைக் கிரங்கலே னுன்ன
 தருவுரு விரண்டு மகன்றுள நிலையி
 னன்னன்னிய பத்தியாற் துவனே
 தருவினற் றளிரை மெத்தெனப் பாப்பித்
 தழுவுறப் பிணவொடுங் கடுவன்
 மருவுகந் தரமா ருடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

48

களநினே யாது குதுஞற் றுது
 கருவமு மில்லதா வகன்ற
 வுளமுற நினையே நிறுவிவே றென்று
 முனின்டா திருக்கவெற் கருளாய்
 குளநிறை வுறுதா மரைவிருந் தளிப்பக்
 குறைவற வளியின மருந்தும்
 வளமுறு நட்சத் திரகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

49

தரங்கம தெனவே அலைமன மடக்கித்
 தவஞ்செய வுதிக்குமெய்ஞ் ஞானப்
 பெருங்களி யதனைத் தூர்க்குணக் குரங்கு
 பிச்சிடா வகையெனக் கருளாய்
 கரிக்கிடு மணியி னெலிக்கொதுங் குவறிற்
 காவடி மணியொலிக் கேட்டு
 மருங்குள ரொதுங்கு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

50

மழுங்குநெஞ் சுடையேன் மருமரீ சிகையை
 வனமென மருளுமா நென்னப்
 புழுங்குமிச் சம்சா ரத்தினை மெய்யாப்
 பொலிவதென் றுறுமய லொழிப்பா
 யொழுங்கினென் மறைநான் முகஞ்சொலு மனையோ
 டுசாவுமொன் றெருமுக மருளை
 வழங்கிடு நட்சத் திரகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

51

பவமறுப் போர்கள் சிரத்தையா லடையும்
 பரோக்க ஞானத்தொடு மெனக்கு
 நவையறு விசாரத் துறுமப ரோக்க
 ஞானமு மருளவே வேண்டு
 மவமற வெலாம்விட் டடைதியா னத்தை
 யல்லொடு பகலுமே செய்யும்
 மவுனிகள் முழைசே ருடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

52

தணிவறு நசையுந் துட்டர துறவுந்
 தகாவுரை யாடலு மாதர்
 பணிசெயும் விருப்பு முடையடி யேற்குப்
 பருவர லகலுமா றுளதோ
 ஷணவருந் தத்தை யாதிய போக்க
 புறுதினை காத்திடும் பெண்கள்
 மணியெறி சார லுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

53

படித்துணைத் துதிக்கேன் னின்பணி செய்யேன்
 பற்பல வாமலை யொழித்தே
 திடத்தொடுந் பாத நினைத்திலேன் சிறிதுஞ்
 சிறுகறு நிலையடை குவனோ
 குடக்கினில் வில்வா ரணியினை யுடைத்தாய்க்
 கோதற விலகெலத் தூரின்
 வடக்கினி லிருக்கு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

54

விளம்பிடு குருசாத் திரங்களோ டாணை
 வெறுத்தொரு தடையிலா திழிந்தோர்
 தனம்புதம் மனத்திற் றேன்றிய சொல்லித்
 தரணியைக் கெடுத்திட றகுமோ
 ஷளம்படு மடிமை யுளுற்றிடு பவர்கட்
 குன்னத பதத்தினை யருளும்
 வளம்படு கோட்ட கிரியுறை சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

55

வினையின தாழ்ந்த நுண்மையை யறியார்
 வினையில யெனப்பெரி யோர்முன்
 தினையள வேனும் வரம்பில தாகச்
 செப்பிநன் னெறியிழந் தனரோ
 தனையறி ஷுறுத்துஞ் சாத்திர ஷுணர்ச்சி
 தன்னின்மிக் கவர்களி னாலே
 வனைதரு மவைசே ருடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

56

சாந்தியா தியசற் குணங்களுள் ளவருஞ்
 சார்ந்திடற் கரியனா னத்தைக்
 காந்திடு மனத்துக் கடையனே னடையக்
 கருதுத லம்மவோ வியப்பே
 போந்துனைக் கருதி வசமிழந் தவர்க்குப்
 புரியவேண் டியபுரிந் தனமு
 மாந்திட வளிக்கு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

57

பரிவுடன் வார ணையை யடைந்தும்
 பற்பல மூர்த்திக டொழுதுந்
 திரிபத கையினின் மூழ்கினு நினது
 திருவரு எரிலதெனி லென்னு
 மரிபிர மாதி தேவரோ டியக்க
 ரருந்தவ முனிவரர்க் களுக்கும்
 வரமருள் கோட்ட கிரியமர் சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

58

ஈடணத் திரய வலையினேத் தப்பி
 யான்றிரும் பாவித முற்றுத்
 தேடொணத் தகைய தாகிய நினது
 திருவடி யடைந்திட வருளாய்
 பாடொண நின்னைப் பலவகை பாடிப்
 பத்தர்க டிசைதிசை சூழும்
 வாடொணச் சோலை யுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

59

சிரவண மன்ன நிதித்தியா சனத்தின்
 திறத்தின லுற்றருா னத்தைச்
 சரவண பவனே கெடுத்திடற் குரிய
 சமுசய விபர்யய மொழிப்பாய்
 கருவழி விலகக் குழுவியுண் மகிழ்ந்து
 காவின் ரரகர வென்று
 மருவழ குடைய வுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

60

இளைத்திடா வெயின ரெய்துத னேக்குற்
 றிருந்தவ வள்ளியின் பொருட்டு
 முளைத்திடா வேங்கை மரமதா யதுதான்
 முதல்வரின் றிருவிளை யாட்டோ
 துளைத்திடா தெல்லாப் பதக்மு மோடச்
 சிறந்தசேய் நதிபடி பவர்கள்
 வளைத்திடா நின்ற வுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

61

பெண்ணினு னிறைந்தென் மண்ணினு நிறைந்தென்
 பிறங்குபொற் குவியலா நிறைந்தென்
 விண்ணுள ரோடு மண்ணுள ரேத்தும்
 வேலநின் னருளிலா விடத்துத்
 தண்ணிதா கியதா மரைகுளங் களிநுற்
 றண்டலை பூத்துடுத் தலினுல்
 மண்ணிடப் பெற்ற ஷடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

62

நாவுனைத் துதிப்பச் சிரங் கரங் குவிப்ப
 நவினின் திசைசெவி கேட்பத்
 தேவுனை யுள்ள மன்பொடு நினைப்பத்
 தீயனேற் கருளுநா ளுளதோ
 மேவிர லிடையே கன்னல்காட் டுலபோன்
 மெல்லெனத் தென்றலாற் காந்தள்
 வாவியே யடிக்கு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

63

இலங்கிய மானு மியங்கிரு கதிரு
 மெதிருமைம் பூதமுங் கடந்து
 துலங்குநின் னிலையைத் துயரறக் காணுந்
 துயராட் டத்தினை யருளா
 யலைந்திடு மனத்து வாலிசுக் ரீப
 ராற்றுபோ ரென்னவன் கவிகள்
 மலைந்திடுஞ் சார லுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

64

உண்டுடுத் திடுத னாமல வென்ற
 வுண்மையா நிலையினை யுணர்ந்து
 விண்டிடற் கரும்பே நிற்பமுற் தடியேன்
 வினோதமா யிருந்திட வருளாய்
 பண்டுநின் றமைய னோடிக லுற்றுப்
 பச்சைமா மயிலிவர்ந் திமைப்பின்
 மண்டலம் வலஞ்செ யுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

65

சாவுறச் சூரைக் குலத்தொடு மொழிநின்
 சதுரையும் விண்டதா மரையின்
 மேவுறு மயனைச் சிறையினில் வைத்த
 விறலுமேத் தினர்க்கிட ருளதோ
 பூவுறுங் குடலை தாங்குறுங் காவைப்
 பொற்பொடு தாங்கிடு மன்பர்
 தாவின் கிவரு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

66

குறக்கொடி யோடு குஞ்சரங் கொஞ்சங்
 குமரனே யெனநினைத் தொழுதே
 யொறுக்குமங் கையரின் மயலுளத் தெழாம
 லொழித்திடுந் திறலெனக் கருளாய்
 சிறப்புற பத்தி யொடுவரு பவர்க்குத்
 திகழ்தரி சனமளித் தனைத்தும்
 மறக்குறும் படிசெய் யுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

67

பெருமுலை மகளிர் மீதுள விருப்புப்
 பிறங்குநின் பதாம்புயந் தனினு
 முருவுடற் றிமிர்வா சனைவிருப் புயர்ந்த
 ஷுனதுவெண் ணீற்றினும் வருமோ
 திருவணு மலைநே ருத்திர திசையிற்
 சேய்மையோ ரிருபது மயிலில்
 மருவிடுங் கோட்ட கிரியொளிர் சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

68

குண்டக விருளை நோக்கியின் றணிவேற்
 குமாறா லொழிப்பனென் சபதம்
 விண்டுனை யுற்றேன் வீணனென் சபதம்
 வியர்த்தமாக் கிடாதெனக் கருளாய்
 தண்டமிழ்த் துறையிற் றேர்ந்தவர் மிக்குச்
 சார்தலாற் கல்வியி னழகு
 மண்டுமா புரிசே ருடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

69

குலமுறப் பிறந்து தூற்பல கற்றுங்
 குணங்களி நிறைந்துந் றவத்தைப்
 பலமுறச் செய்து நின்னிலை யறியார்
 பரகதி யுறுவரோ பகராய்
 நலமுற விலகுங் கிருத்திகை தோலும்
 நயமுறப் பிரார்த்தகர் செலுத்தும்
 வலமுறு நிதிசே ருடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

70

இகழ்தரு மாக்க ளோடவந் திரிந்தே
 யினிதுண லுறங்கலே யன்றிப்
 புகழ்தரு நினைது பொற்பத நினையாப்
 புல்லனே நெதுபடக் கடவேன்
 திகழ்விளக் கேற்று மனையெனக் கவிகள்
 சேர்ந்தர தனவிளக் கேற்றி
 மகிழ்தர முழைசே ருடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

71

புதைபவச் சேற்றைக் கடந்திட நினைது
 பொருவதுங் கருணைவெய் யிலிணற்
 சிதைதரச் செய்தென் னகமரை யலர்த்துந்
 தினகர னொருவை நீயே
 பதைதரு துக்க வியாதிக ளொழிக்கப்
 பரிந்துணை யடுத்திடு மவர்கள்
 வதைதர லகற்று முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

72

உன்னிடு முணர்விற் குணர்வதா யிருந்தென்
 னுண்மையை யுணர்த்தினே சுருதி
 பன்னிடு வழியைக் காட்டினே பின்னும்
 பகர்குரு வாகவந் தளித்தாய்
 மின்னெனு மிடையாள் பொன்னியி னோடும்
 வியனில மகளொடு மாயன்
 மன்னியுள் ளருகு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

73

காவிக ளுடுத்த குடலைக ளேங்குங்
 காவினில் மணமிக உயர்ந்த
 பூவினே நிறைத்துன் றிருமலை மீது
 போம்வியப் பென்னெனப் புகல்வேன்
 மேவுறுதீப கணங்களா மென்ன
 விரிந்ததா மரைநிறைந் தொளிரும்
 வாவிச ளுடுத்த முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

74

புரையறு குணத்துப் பெரியரோ டெனையும்
 புகுத்துத றகுமுனக் களிக
 னிரையுனு மரைபுல் விதழக விதழோ
 டியைந்திருந் திடலுல குடைத்தே
 தரைவரு நினக்கா லத்திதாங் குவபோற்
 றரங்கமார் சுணையினி லுறுந்தா
 மரைமல ரசையு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

75

தத்தம தாக உடல்பொரு ளாவி
 தமைநினக் கார்வமொ டளித்துச்
 சித்தம துனது திருவடிக் காக்கிச்
 சிலுகற விருந்திட வருளா
 யுத்தம வாழ்க்கைத் துணைவிய ருவப்புற்
 றுன்னிரு புறங்களி னிருப்ப
 மத்தியி லொளிரு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

76

பிரிவறு துயரீ கொக்குரு விரண்டாப்
 பிளந்திட விடுத்தவவ் வேலை
 மரமெனக் கிளைத்துப் பருவானல்கு
 மனத்தையும் பிளந்திட விடுவா
 புரியநற் படைகள் பதினொரு கரத்து
 மொளிந்தர வமர்ந்தொரு கரத்து
 வருமவர்க் கருளு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

77

அடியரைக் காணிற் றும்பறுத் தோடி
யன்னைபா லடையிளங் கன்றின்
துடியுளத் தினனாய்க் கண்கணீர் சொறியத்
தொழுதிலே னுய்யுநா ளுளதோ
கெடுதலி னினது பக்தர்நோ யினை யுங்
கேடறு துயர்மிடி யிளையும்
மடிதறச் செய்யு முடுகிரி சுப்ர
மணியனே மாசிலா தவனே.

78

ஊனுட னிலையா மையைத்தெரிந் தேயு
முண்மையா மெனக்கொடு மெய்மை
யானதும் மினிய நிலையினை மறந்த
வறிவிலே னுய்யுநா ளுளதோ
தானவர் செருக்கோ ரிமைப்பினி லொழித்தே
தந்தமா பதங்களி னுவப்ப
வானவர்க் கருளு முடுகிரி சுப்ர
மணியனே மாசிலா தவனே.

79

உலகெலா மாய விசுவ ரூபத்தை
யுற்றமெய்க் கடவுணீ யிருப்ப
வலமர லகலா தவர்களைக் கடவு
ளாக்கொடு புதல்வதென் கொண்டோ
பொலனனி செலுத்தும் பிரார்த்தனை செய்து
புதல்வரைப் பெறவிரும் பிடுவோர்
மலடினைப் போக்கு முடுகிரி சுப்ர
மணியனே மாசிலா தவனே.

80

இங்குட லெழிலற் றிருதய மருண்டே
யிருகணு மிருண்டிட வைமேற்
பொங்கிடச் செவிடா யுயிர்ப்பிரி பொழுது
புத்தினின் றிளையுற வருளாய்
பங்குனி பிரம்மோற் சுவதரி சனத்தைப்
பாருளோர் செய்ததி சயிக்கு
மங்கலி னட்சத் திரகிரி சுப்ர
மணியனே மாசிலா தவனே.

81

சுருங்கலி லாசை யால்வரு கின்ற
 துகளுடை வறுமையை யொழித்தே
 யருங்குண மாகும் வேண்டுத லில்லா
 அருட்செல்வ மதனையே யருளா
 யொருங்குநன் குழுது குடிகளா னவர்க
 னுமுந்தினே யிறங்கொடு விதைக்கும்
 மருங்குடை கோட்ட கிரியுறை சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

82

பலபல வாகி விரியுல கனைத்தும்
 பாரமார்த் திகத்தனிச் சத்தை
 யலவல வென்றே கிடவவ சேட
 மடுத்தான் குணருமா றருளாய்
 நலமுற வாற்றுந் தவமுடை யோர்க
 னயந்தவை யனைத்தையு முதவும்
 வலனுறு கோட்ட கிரியொளிர் சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

83

எள்ளுந் தகைய வசாத்திர மார்க்க
 மெய்திகீழ் கதியடைந் திடாது
 கொள்ளுந் தகைய சாத்திர வழியே
 கொண்டுமேற் கதியுற வருளாய்
 வீள்ளரி தாகு மின்னிசை யினுக்கு
 வியந்துரு காதினி துருகல்
 வள்ளியின் சொற்காற் றுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

84

விளிதரு மிந்தப் பிறவிவா தனையும்
 விடலரி தெனிற்பல பிறவி
 களிலுறு திடவா தனையினை யொழிக்கக்
 கடையனா லாகுமோ வருளா
 யளியின மருந்த வுடையிரூற் றேன்வெள்
 ளருவியொ டிகலிசெந் நிறமாய்
 மளமள வெனவே குடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

85

விழுந்துறு கடலி லப்பரார்ப் புறுகன்
 மிதப்புற வருளர னென்ன
 விழுந்துறுஞ் சன்ன சாகரங் கடப்ப
 வகச்சிலை தெப்பமாக் கிடுவாய்
 குழந்தைய தழக்காண் டாய்முலைப் பாலின்
 கூர்ந்தடி யவர்தொழ வருவி
 வழிந்தொளிர் சார லுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

86

சகஞ்சிலந் தியின்கு டெனநிமித் தோபா
 தானகா ரணத்ததா மெனலை
 யிகந்துணைத் தருக்கர் குலாலனே யென்ன
 வியம்புத றகுதியோ வருளாய்
 பிகங்கிளி யாதி யாற்றுசோ லையினிற்
 பிறங்குகாற் றுடலுறு சுகத்தான்
 மகிழ்ந்திடச் செய்யு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

87

கனசமத் தான வதிபரு மந்தோ
 கதியறப் பயிக்கமேற் றுணலா
 னினதரு னிலையை யடைந்திடா துழல
 னேர்மைய தன்றென வுணர்ந்தே
 னனவெலாம் பயனாக் கிடுபவர்க் கிடமாம்
 நைமிசா ரணியமே யென்ன
 வனமதார் சார லுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

88

கதந்தரு கயவ ரடையினு நின்னைக்
 கணத்தினில் நல்லவ ராக்கி
 யிதந்தருங் கருணி யெனநினை யடைந்தே
 னேழையைக் கைவிடா தருளாய்
 பதிந்திட தூல்க ளனைத்தையுங் கேட்டுப்
 பாகதி யடைவருப் புடையோர்
 வதிந்திடுஞ் சார லுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

89

தகைவுடை யாசான் சேவையோ டரிய
 சாத்திரங் களிளது பயிற்சி
 பகலிர வாற்றுஞ் சாதன மெல்லாம்
 பகுப்பற வினைக்கலந் திடற்கே
 சகத்தினை விளையாட் டாகவே படைத்துக்
 காத்தளித் திட்டுமெஞ் செம்மான்
 மகடனைத் திருடு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

90

புன்மைதே கோக பாவனை யொழித்துப்
 பொருந்துசஞ் சலமிலா திருக்குந்
 தொன்மையாஞ் சிவோக பாவனை யோடு
 துலங்கிடு மாறெனக் கருளாய்
 பன்மையா மரத்து நிழலினால் வெயிலைப்
 பரிந்துசென் றடைந்திடச் செய்யு
 வன்மையார் சோலை யுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

91

பகடிவர் நமன்வந் துடலிது தன்னைப்
 பதைத்திட வகற்றிடு முன்னர்த்
 திகடரு புரியட் டகசீ ரத்தைச்
 சிதைத்தறி வருவதாக் கிடுவாய்
 நிகழனஞ் சுனைவைத் தவிழ்த்துணு மமய
 ஞெரேலென வந்துவாய் மடுத்து
 மகிடரு கவிசே ருடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

92

பலனில வெனப்பன் முறைமறுத் திட்டும்
 பாலகர் மணல்வினா யாட்டின்
 நலமென மருளும் பழக்கமாற் றிட்டு
 நவையற விருத்தியின் பருள்வா
 புலகம தெல்லா முனதிடத் திருந்து
 மொன்றையும் பற்றவில் லாரின்
 மலவடி வுடைய யுடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

93

31

கொஞ்சமு முழுவன் விழற்கிறைத் திலன்பைங்
 கூழினைப் பாச்சிடு முறைபோ
 எனஞ்செனுங் குளத்தி லன்பெனு நீரை
 நிற்பதத் துய்க்குமா றருளாய்
 பஞ்சினு மெலிய வடிகளை யசைத்துப்
 பான்மொழி யிசையொடும் விரவி
 வஞ்சியர் நடிக்கு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

94

வாசனா வடிவ மேயல தந்தோ
 மற்றொரு வடிவமிங் கிலையால்
 தேசடை யுனது வாத்தவ வடிவைச்
 சிலுகற வடையுமா றருளாய்
 பாசமே வாது பரகதி யினையே
 பரிந்துநற் றவமுஞற் றிடுவோர்
 வாசமே செய்பு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

95

திரமுற ஆன்றி விசாரநன் காற்றித்
 தீரரா லுணர்த்திடப் பட்ட
 பாசக சீவீ வடிவதா யொளிரும்
 பரவடி வன்றிவே றுளதோ
 கிரமநன் னிலையை யருடர வருண
 கிரியினேத் திருத்தியாட் கொண்ட
 வரமிகு நட்சத் திரகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

96

இகலுமம் சாம்சி பாவமா திகளற்
 ரெவ்வித தோடமு மிலதாத்
 திகடரு மோதப் புரோதபா வத்தைத்
 தீயனேற் கருளுநா னுளதோ
 புகலறச் சும்மா விருவென வம்மா
 பொருடெரிந் திலனெனு மடியான்
 மகிடர வருளு முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

97

னாதமே யிலதா மதீதமா நிலையிற்
 சுவகதஞ் சசாதியே விசாதி
 பேதமே தொன்று மின்றியே சுயமாப்
 பிறங்குநின் வடிவெனக் கருளாய்
 காதமே மெட்டிற் கப்புற மிருந்துங்
 கனபிரார்த் தனையெலா மாடி
 மாதமே செலுத்து முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

98

வீரரால் வெல்லப் படும்புலச் சேட்டை
 விடுத்துநின் பதத்துளங் குழைந்து
 நீரதா யுருகி நினதுசந் நிதியி
 னிற்சுமா றருளுநா னுளதோ
 தீரமார் தூலைக் குருவைநின் நன்னைச்
 சிந்தனை செய்பவர் சனன
 வாரியைக் கடத்து முடுகிரி சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

99

தூன்மொழி வழியே கருதிடு மெனக்கு
 நுவல்பொரு டேசகா லங்கள்
 மூன்றினு முடிவற் றொளிருநின் வடிவை
 மொழிந்தனு பவத்தனாக் கிடுவா
 யான்றவ ருறைவில் வாரணி யெலத்தா
 ரவிர்தர வுடுகிரி யதனின்
 மான்றரு வள்ளி யெருமுகிழ்சுப்ர
 மணியனே மாசிலா தவனே.

100

கப்பிய மயக்க நீங்கிக் கடவுட னிலையு ணர்ந்த
 தப்பறு பரமா னந்த சுவாமிக் ளாய்ந்துரைத்த
 சுப்பிர மணிய மாலைத் தாய்மையிற் கற்ற மேலோர்
 இப்பிற வியிலே யெல்லா மெய்திவீ டடைவ ரன்றே.

குறிப்புரை.

காப்பு.

- நாண்மலை—நட்சத்திரக்குன்று. கழல்—திருவடி.
- 1 அண்ணல்—பெருமை. “உரைத்த அரும்பா” என்க. கொடியார் குக்குடம்—கொடியில் பொருந்திய கோழி.
- 2 புகர்—குற்றம். ‘உயிர் போக்கு நமன்’ என மாறுக. “மலரால் அருச்சினைபுரிந்து” என இயைக்க. ஒறுக்கும்—தண்டிக்கும்.
- 3 போந்து—வந்து. தழல்—நெருப்பு. சிவண—ஒப்ப. ஆந்தரம்—உள்ளம்.
- 5 உரம்—வலிமை. சடாட்சரம்—ஆறெழுத்து மந்திரம்; “ந மோ கு மாராய” என்பது. ‘சரவணபவ’ என்பாருமுளர்.
- 6 ‘கரை மேவிடு விருப்பு’ என மாறுக.
- 7 கற்பகமடைய கோபுரமீதிலிவரும், என்றியைக்க.
- 8 கரு—கருப்பம். மரித்தல்—இறத்தல்.
- 9 படி—பூமி. கலைத்தாய்—கலைமகள். குடமுனி—அகத்தியன். முனியினுக்கருளும் சுப்ரமணியன் என்றியைக்க.
- 10 உன்சிரவணம்—உன் பெருமையைக் கேட்டல். இந்தியம்—ஐம்பொறி ஆவன : மெய் வாய் கண் முக்குச் செவி. சந்தயம்—சந்தேகம்.
- 11 கான்றிடு மனம்—கக்கிய சோறு. மான்பெறு கனி—வள்ளி. கனி, இடைக்குறை.
- 12 முகை—அரும்பு.
- 13 ‘அளிக்கு முருகன்’ என்பது நிலப் பெயர் கொண்ட பெயரெச்சம். அளிப்பதற்கிடமான உடுகிரி என்க.
- 15 சொடிந்திடல்—குறைந்திடல். கொக்கு—மாமரம்.
- 16 தயினியம்—எளிமை.
- 18 ஓரன்—ஒருகார்புடைய வஞ்சகன்.
- 19 மமதை யகந்தைகளை யகழ்ந்தெரிந்தவனாக்கி என்க. இது வடமொழி நடை. அகந்தை—யானெனும் பற்று. மமதை—எனதென்னும் பற்று.

- 20 உதித்தல் — பிறத்தல். சன்ன நீக்கமே யுடற்பய
தலின் உதவிமேலில்லாத என்றார்.
- 21 தேகி—ஆன்மா. அவம்—பயனின்மை. மாகநாடு—
விண்ணுலகு.
- 22 கூந்தலார் கொடியர்—பெண்டிர். கொடியர் தூதா
வந்தவர் என்றியைக்க. ஒந்திதாது—ஆராயாது. கவி—
குரங்கு.
- 23 அனம்—சோறு; இடைக்குறை. மடிபிடி—சண்டை.
- 25 வீக்குதல்—கட்டுதல். பந்தத்தலை—மீமிசைப்பதம்.
ஆசமனம் ஆக்கியதனால் என்க. ஆசமனம் ஆக்குதல்—
பருகுதல். அகடு—வயிறு. ‘வாக்கியம்’ என்றது ஈண்டு
மகாவாக்கியத்தை.
- 26 இந்நியம்—ஞானேந்திரியம் கன்மேந்திரியம். கந்து—
அருகு.
- 27 ஆற்று அடல்—செய்கின்ற வலிமை. இவண்—இம்
மண்ணுலகத்து. ‘அருந்தமிழ்’ என்றது இறையனார்
களவிய லுரையை. ஊமை மகவாவார், உருத்திர
சன்மனார்.
- 28 வாரம்—அன்பு.
- 29 சிரத்தை—அன்பு. பொருப்பு—மலை. மருப்புகள்—
தனங்கள்; உவமையாகு பெயர்.
- 30 சாந்தி—பொறுமை. விசாரம்—ஆராய்ச்சி. சந்தோடம்—
போதுமென்னும் புத்தி. பவம்—பிறவி.
பாந்தள்—பாம்பு. பணி—ஆபரணம். அதள்—தோல்.
இதம்—இன்பம்.
- 31 கனகம்—பொன்.
- 32 சிதைத்தலாவது, ஞானநெறி சொல்லாது தடைசெய்து
கெடுத்தல். வெறுத்து அடைந்தும் என்க.
ஒறுத்தல் — தண்டித்தல். பாவை—கடல். சூர் —
சூரபண்பன்.
- 33 ஆரணம்—வேதம். இயக்கும்—செலுத்தும்.
மயூரம்—மயில். வாரணம்—கோழி.
- 34 செய்தற்கு வினைமுதல்; வாசனை : வாசனை; ஆவது பூர்வ
பழக்கம். ஒங்கு—மந்தரம்போல் உயர்ந்த என்க.

- 36 ஒழிதரும்பொழுது—பொழுது போக்குந்தன்மை.
விரவு—கலப்பு. வியன்—விசாலம்.
- 37 எஞ்சுதல்—மிகுதல். அழுக்கை அழுக்கினால் ஒழித்த
லாவது. வண்ணன் ஆடையின் அழுக்கை. உவர்
மண்ணிட்டுப்போக்குதல். நெஞ்சினை நெஞ்சினால்
அடக்குதலாவது. அசுத்த மனத்தைச் சுத்த மனத்தி
னால் அடக்குதல். புனம்—தினைக்கொல்லை. குழு—
கூட்டம். வஞ்சியர்—பெண்டிர். கடியும்—ஒட்டும்.
- 38 மயல்—மயக்கம். புரணன்—பூரணன். பரித்தல்—
தாங்குதல்.
- 39 அதீதவத்து—எல்லாம் கடந்த பரம்பொருள். சிலுகு—
குற்றம். நசை—விருப்பம்.
- 40 அதிவிடயம்—மிகுதியான புலனுகர்ச்சி. மனமாங்கரி
என்க. அங்குசம்—யானையைடக்கும் இரும்புக்கருவி.
- 41 இராகம்—ஆசை. அனர்த்தம்—துன்பம். விராகம்—
ஆசையின்மை. புருடார்த்தம்—வீடு. பராகம்—மகரந்
தத்துகள். வராகம்—பன்றி.
- 42 சுகத்தாயென்பதாதிகட்கு — நாம ரூப வுலகமாயும்,
அல்லாததாயும், சேதனமாயும், அசேதனமாயும்,
நுண்ணிதாயும் பெரிதாயுமொளிர்பவரே என்க.
- 43 அத்வயம்—இரண்டற்றது. வயம்—வெற்றி.
- 44 அஞ்சனம்—பாதாள அஞ்சனம். அது மறைந்தது
காட்டும் ஒருவகை மை. இவர்தல்—மேலேறியிருத்தல்.
களைகண்—பற்றுக்கோடு.
- 46 கடை — மூப்புப்பருவம். முடியாமை — இயலாமை.
முதல் — பாலபருவம். எவனம் — காளைப்பருவம்.
அடைவு—முறை. மடை—சோறு.
- 47 எழிலால் அதிசயித்துப் புகழ்ந்தவர் என்க. பொன்
றுடல்—அழியுமுடல்.
- 48 அனன்னியம் — வேற்றுமையின்மை. பிணை—பெண்
குரங்கு. கடுவன்—குரங்கு. கந்தரம்—குகை.
- 49 களம்—இடைக்குறை. கள்ளம். அளி—வண்டு.
- 50 தரங்கம்—அலை. கரி—யானை. மருங்கு—பக்கம்.
- 51 மருமரீசிகை — பேய்த்தேர். வனம்—நீர். மறை —
வேதம். உசாவுதல்—கலந்துரையாடுதல்.

- 52 பரோக்க ஞானம்—கேள்வியால் வருமறிவு.
அபரோக்க ஞானம்—அருபவத்தால் வருமறிவு.
முழை—ருகை.
- 53 தத்தை—கிளி.
- 54 குடக்கு—மேற்கு.
- 55 உன்னத பதம்—உயர்ந்த முத்தி
- 56 வளைதருமவை—அலங்காரமடையும் சபை.
- 57 சாந்தியாதிய குணங்களாவன : சாந்தி, விசாரம், சந்தோடம், சாதுசாங்கம் என்பவை. (30-ம் செய்யுளி லும் காண்க.) காந்திடுதல்—காமாதிகளால் வெதும் பிடுதல். வசமிழ்த்தல்—பரவசமாதல். அனம்—சோறு மாந்துதல்—உண்ணுதல்.
- 58 பரிவு—இரக்கம். வாராணசி — காசி. திரிபதகை — கங்கை.
- 59 ஈடணத்திரயம் — மனைவி, மக்கள், பொன் என்னும் மூவகைப் பொருள்களிலுள்ள விருப்பம்.
- 60 சிரவணம்—கேட்டல். மனனம்—சந்தித்தல். நித்தி யாசனம்—தெளிதல். சமுசயம்—ஐயம். விபர்யயம்— ஒன்றைப் பிறதொன்றாகக் கருதும் விபரீதம். கருவழி— பிறவி நெறி. ஐயம் இருவகைப்படும்; தூலில் வரும் ஐயமும், பொருளில் வரும் ஐயமும் என. தூலில் வரும் ஐயம் கேள்வியானும், பொருளில் வரும் ஐயம் சிந்தித்த லானும் ஒழியும். விபரீதம் தெளிதலால் நீங்கும். சிரவண மனனங்களால் சமுசயமும் நிதித்தியாசனத் தால் விபர்யயமும் ஒழிப்பாய் என நிரணிரையாகக் கொள்க. திறத்தினால் ஒழிப்பாய் என்றியையும்.
- 61 எயினர்—வேடர்.
- 62 அருளிலா விடத்து என்னென வியைக்க. என்—என்ன பயனென்க.
- 63 நவினினதிசை—சொல்லப்படும் நினது புகழ். இரூல்— தேன் கூடு. கன்னல்—நாழிகை. வாவி—தாவி.
- 64 இயமான்—ஆன்மா. இருகதிர்—சந்திர சூரியர். தூய நாட்டம்—ஞானக்கண். மலைதல்—போர் செய்தல்.
- 65 விண்டிடல்—சொல்லுதல்.

- 66 விண்ட—மலர்ந்த. விறல்—வெற்றி. தாங்குதும்—
தொங்கும். வாவிரன்கிவரும்—தாவியேறுகின்ற.
- 67 குறக்கொடி—வள்ளி. குஞ்சரம்—தெய்வயானை.
- 68 உருவுடல்—தாலசரீரம். தீமிர்—பூசும்.
- 69 குண்டகவிருள்—தாழ்ந்த அகவிருள். விண்டு—சொல்லி.
மண்டும்—நிறையும்.
- 71 அரதனம்—மாணிக்கம்.
- 72 மரை—தாமரை. முதற்குறை. தினகரன்—சூரியன்
- 73 சுருதி—வேதம். பொன்னி—திருமகள். உள்ளுருகும்—
மனமுருகும்.
- 74 காவி—காவிக்கல் தோய்த்த ஆடை.
வாவிகள்—குளங்கள். கணம்—கூட்டம்.
- 75 புரை—குற்றம். இரை—தேனுணவு. புல்லிதழ்—புறவிதழ்.
- 76 தத்தம்—பிறர்க்குரிமை செய்தல்.
- 77 துயரீ கொக்குரு—துயர்தரும் மாமரவுருவம்.
- 78 கன்றின்—கன்றைப்போல. துடியுளம்—பதைக்குஞ்
சித்தம். மிடி—தரித்திரம்.
- 79 மாபதங்கள்—பெரிய பதவிகள்.
- 80 அலமால்—மனச்சுழற்சி; ஆவது துன்பம். பொலன்—
பொன்.
- 81 ஐ—சிலேத்துமம்.
- 82 இறுங்கு—கோளம். துகள்—குற்றம்
- 83 பாரமார்த்திகசத்தை—முக்காலத்திலுமுள்ள இருப்பு.
அலவலவென்றேகிட — இதுவன்று அன்று என்று
செல்ல. அவசேடம்—எஞ்சி நிற்பது.
- 84 எள்ளும்—இகழும். அசாத்திர மார்க்கம்—சாத்திரங்
களில் விலக்கிய வழி. கீழ்க்கதி—நரகம்.
உருகல் ஆற்று என்றியையும். விள்ளுதல்—சொல்லுதல்.
- 85 விளிதல்—அழிதல். வாதனை—வாசனை; ஆவது பூர்வ
பழக்கம். இகலி—மாறுபட்டு.
- 86 சனன சாகரம்—பிறவிக்கடல். சிலை—கல்.
- 87 சகம்—உலகம். சிலந்தியின் கூடு, சிலந்தியை நிமித்
தோபாதான காரணமாகக் கொண்டது. சகம் காரணத்
ததாம் என்றியைக்க. இகந்து—கடந்து. குலாலன்—

குயவன். இவன் குடத்திற்கு நிமித்தகாரணன். குயவன் போன்றவன் கடவுள் என்பது சித்தாந்திகள் கொள்கை இறைவனைச் சிலந்திபோல நிமித்தோபாதான காரணனாகக் கூறுதல் பொருந்துமேயன்றிக் குயவன்போல நிமித்தகாரணன் எனக் கூறுதல் பொருந்தாதென்க. பிகம்—குயில்.

- 88 அதிபர்—மன்னர். பயிச்சம்—பிச்சை. நனவெலாம் பயனாக்குதலாவது, சாக்கிர முழுதுஞ் சமாதியிலிருப்பது.
- 89 கதம்—கோபம். இதம்—இன்பம். கருணி—கருணை யுடையவன்.
- 90 பகுப்பற—இரண்டற. செம்மான் மகள்—வள்ளி.
- 91 தேகோகபாவனை—உடம்பை நானென நினைப்பது. சிவோகபாவனை—சிவன் நான் எனும் நினைவு. பரிந்து—விரைந்து. குளிர்ச்சியின் மிகுதியால் வெயிலையும் விரும்பச் செய்யும் என்க.
- 92 பகடு—எருமை. இவர்தல்—ஏறுதல். திகழ்தரு—விளக்கமுடைய. புரியட்டக சரீரம்—நுண்ணுடம்பு. நெருேல்—விரைவுக் குறிப்பு. 'மகிழ்தரு' எனப் பிரிக்க.
- 93 நவை—குற்றம். இருத்தி—இருக்கச் செய்து. நின்மலவடிவம்—மலமிலா வடிவம். பழக்கம்—பூர்வவாசனை.
- 94 விழல்—ஒருவகைப் புல். பைங்கூழ்—பயிர்.
- 95 வாசனாவடிவம்—பூர்வவாசனையாகிய வடிவம். வாத்துவ வடிவம்—உண்மை வடிவம். பாசம்—உலகப் பற்று.
- 96 பாசகசீவ வடிவம்—கடவுள், உயிர், உலகு ஆய மூன்று மாய் நிற்கும் வடிவம். உணர்த்திடப்பட்ட பரவடிவு என இயையும். கிரமம்—முறை. வரம்—மேன்மை.
- 97 தோடம்—குற்றம். அம்சாம்சிபாவம்—துளிநீரும் கடல் நீரும்போலப் பரவிப்பது. ஒதப்புரோதபாவம்—குறுக்கு நெடுக்கும் ஒரேவத்து உளதாகப் பரவிப்பது. புகல்—சொல்.

“சும்மாவிரு சொல்லறவென்றலுமே, அம்மா பொரு
 ளொன்று மறிந்திலனே” (கந்தரனுபூதி) என்னும்
 அருணகிரியார் வாக்கை நினைந்து கூறியது ‘அடியான்’
 என்றது அருணகிரியாரை ‘மகிழ்தர’ எனப் பிரிக்க.

98 தூதம்—அசைவு. அதீதமா நிலை—எல்லாம் கடந்த
 பரநிலை.

சுவகதம்—தன்னைப் பற்றியுள்ளபேதம்; அது மாமும்
 அதன் இலை பூ காய்களும் போல்வது.

சுகாதி—சொந்தசாதி; அது ஒரு மரத்திற்கும் பிற
 மரத்திற்குமுள்ள பேதம் போல்வது.

விசாதி—வேற்றுச்சாதி; அது மரத்திற்குக் கல்லோ
 டுள்ள பேதம் போல்வது.

99 புலச்சேட்டை—இந்திரியக் குறும்பு.

சனனவாரி—பிறவிக்கடல்.

100 பொருள் தேசகாலங்கள் மூன்றினும் முடிவற்றொளிர்தல்
 கடவுள் இலக்கணமாகும். இம்மூன்றையுங் கடந்து
 விளங்குபவன் என்க.

ஆன்றவர்—அறிவானமைந்தவர். அவிர்தர—விளங்க.

குறிப்புரையுடன் சிவசுப்ரமணியமாலை

முற்றிற்று.

சுபம்.

சுபம்.

சுபம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டு.	பிழை.	திருத்தம்.
12	தக	தகை
16	பதகறை	பதகரை
27	நறிந்து	நறிந்து
44	வருந்துநர்	வருந்துனர்
49	முனிண்டா	முன்னிடா
50	களி	கனி
54	சிறுகறு	சிலுகறு
67	பத்தி	பத்தி
75	யுனு	யுனு

குறிப்புரையில்

18 ஒருகார்பு ஒருசார்பு

முருகன் துணை.

